

Drömmarna

Koorlid:

Andantino
p dolce

Jean Sibelius, 1865–1957

Släk - te - na fö - das, och släk - te - na gå, släk - te - na gli - da som ström - mar,

...da som ström-mar

dö och för - svin - na och stock-na än - då dö ei de loc - kan-de dröm- mar:

le - va i sol och i sorg och i storm, dom-na på - bå - ren

le - va i sol _____

upp - stå å - ny - o i skim - ran - de form, föl - ja var - and - ra i spå - ren.

upp - - stå à - ny - - o, föl - - ja i spa - ren.

Hur än de komma och hur än de gå, gli - - da som ström - mar,

Hur än de går, _____

hur de för-svin-na och stockna, än-då le-va-de c-vi-ga-d

Aussprache: ch = [k], å = [ɔ], ei = [ej], sk = [ʃ], hur = [hyr]

Text: Jonatan Reuter

142

Drömmarna – Träume (S. 126)
Geschlechter kommen und gehen. Gleiten wie Ströme, sterben, verschwinden und erlösen. Doch sterben nicht die verlockenden Träume; sie leben bei Sonne, Trauer und Sturm; sie schlummern und werden auf Bahnen gelegt und erstehen wieder in schimmernder Form und folgen einander in ihren Spuren. Wo sie auch kommen und gehen, sie gleiten wie spiegelnde Ströme, wie sie auch immer verschwinden und erlöschen, sie leben ewig, die Träume.